

Anlamadın Ey Yar

– keskin2011 · 27 Ocak 2015

ne hayallerim vardı ikimize dair
hepsi yaz boz tahtası gibi silindi
yerle yeksan oldu umutlarım
yaydan çıkmış bir ok gibiyim
seni açık sözlü dobra bilirdim
keşke sözde değil özde dürüst olabilseydin
ne kadar da içten pazarlıklıymışsın
sinsice oyunlarınla gönül eyledin
sahte sevgilere karnım tok artık
karşıma çıkmaya olacak mı cesaretin
bu kaçınıcı gelip gitmelerin yüz çevirmelerin
hayat dalımdaki son yaprakları da kuruttun
yeşermez artık bir daha
ona can veren suyun kurudu menbaı
seni hatırlamak için bir
hatırlamamak için pek çok neden var
gözlerimin önünde kaldı iki nemli göz
seni hep ilk gördüğüm halinle hatırlamak isterim
yüreğime öyle bir akmıştın ki
tüm bedenim titremiş erimişti içim
rüyalarımın devamlı yatılı misafiriydin
sessizce gelir yatağıma süzülürdün
bir gülüşünle can bulurdum
el ele koşardık bulutlar arasında
ben sana yanmakla kalmadım
esirin oldum anlasana
her şiirimde seni koyuyorum cümlelerin en başına
kelimeler isyan ediyor eksik yazmama
biten aşkımıza isyanımdır yaşadıklarım
duy beni gülüşlerinden eksik bırakanım
ben bir tek seni sevdim
söyle sen hangi yürekte öldürdün
unutma canım
sabahı olmayan gece
yazı olmayan kış yoktur ...

Refik
27 . 01 . 2015
İstanbul